

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Nærværende beslutningsforslag er en genfremsættelse af B 4 (folketingsåret 1991-92, forhandlingerne sp. 684 og 2692 samt tillæg A sp. 1051).

Formål:

Formålet med dette forslag er at give danske forbrugere fuldstændig fri dispositionsret med hensyn til valg af energikilde til brug for opvarmning af ejendomme.

Forslagsstillerne finder det aldeles uacceptabelt, at der ved politiske indgreb er sket det, at forbrugerne totalt har mistet muligheden for selv at vælge leverandør og art af ejendomsopvarmning.

Folketinget har med bestemmelserne i varmforsyningsloven foretaget et politisk valg af, hvad der anses som »god« varmekilde, og dermed udnævnt alle andre muligheder til at være dårlige. En sådan form for forbrugsstyring er uværdigt for et samfund, der påberåber sig demokrati og frihed.

En vedtagelse af dette forslag og vedtagelse af efterfølgende lovændringer vil bryde den offentlige politiske styring af borgernes energivalg og genskabe et frit forbrugsvalg.

Tilhængerne af tvangstilslutning anvender som hovedargument, at »samfundsinteresser må gå forud for den enkeltes frie forbrugsvalg«. Fremskridtspartiet er aldeles uenig i den holdning. Politisk og/eller administrativt formulerede »samfundsinteresser« må aldrig gå forud for den enkelte forbrugers fornuftige valg. For et samfund er det altid således, at »samfundets interesser« bedst defineres som summen af alle forbrugeres fornuftige valg og ikke som følge af skrivebordsplaner og bureaukratudregninger.

Fjernvarme og naturgas:

De kollektive forsyningsanlæg omhandler i al væsentlighed fjernvarme og naturgas. Naturgassen føres enten helt ud til den enkelte forbruger eller anvendes som brændsel i kraft/varme-enheder og fjernvarmeværker. Fjernvarmen produceres enten på varmevær-

ker, hvis brændsel kan være olie, kul, biobrændsler, affald eller naturgas, eller den fremkommer som spildprodukt ved elfremstilling i store kraftværker eller decentrale kraft/varme-værker. Det er dog således, at langt den største del af de kollektivt tilsluttede ejendomme er tilsluttet fjernvarme. Den 1. januar 1990 var der tilsluttet lige over 1 mio. boliger til fjernvarme, mens der kun var indlagt naturgas i 180.000 ejendomme. I forhold til, hvor mange ejendomme der kan tilsluttes de to net, har naturgassen en tilslutningsgrad på 50 pct., mens fjernvarmen er oppe på 80 pct. Ifølge energiministerens svar på spørgsmål 104, alm. del, i Energiudvalget (1991-92), har 65 kommuner tilslutningspligt pr. eksisterende byggeri til fjernvarme. 106 kommuner har tilslutningspligt for ny bebyggelse til fjernvarme. 13 kommuner har tilslutningspligt for eksisterende byggeri til naturgas. 108 kommuner har tilslutningspligt for nye bebyggelser til naturgas.

Selve ideen med at udnytte spildvarmen fra elektricitetsfremstilling til opvarmningsformål er ganske god. Det er derfor også at foretrække, at naturgassen anvendes i kraft/varme-enheder, frem for at føre gasen helt ud til forbrugeren. Der er så mange fordele for forbrugerne ved at lade sig tilslutte fjernvarmesystemer, at det ikke skal være nødvendigt at påtvinge ejendomme at aftage fjernvarme. Produktet - fjernvarme - må vise sit værd ved at kunne klare sig i fri konkurrence med de andre alternativer på energimarkedet.

Fremskridtspartiet er således ikke imod fjernvarme som begreb, men imod de politiske påbud om tvangstilslutning til fjernvarme.

Det gælder f.eks. situationen i Rønne på Bornholm, hvor der i juli måned 1992 var en kæmpeproteststorm fra borgerne mod tvangstilslutning til fjernvarme, men hvor politikerne opretholdt tvangen. (Se f.eks. Bornholms Tidende d. 28., 29. og 31. juli 1992).

I Industriens Ugebrev fra 6. april 1992 berettes om de ufine metoder, naturgasselskaberne anvender i forsøget på at lokke industrivirksomheder til at aftage naturgas.